

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ioannis Macherentini Societatis Iesv Theologi,
Explanatio Catechismi Catholici**

Macherentinus, Johannes

Colon., 1612

Qvarta Petitio. Panem Nostrvm Qvotidianum da nobis hodie.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39397

tem meã, sed eius qui misit me Patris: quam tanto desiderio præstitit, vt diceret: Meus cibus est, vt faciam voluntatẽ eius, qui misit me, vt perficiam opus eius: quam denique tantoperẽ nobis commendauit, vt summam in ea dignitatem poneret. Qui fecerit, ait, voluntatem Patris, qui in cœlis est, ipse meus frater, & soror & mater est.

Discimus tertio, in obedientia non intueri personam hominis, sed Dei iubentis, cuius personam representat homo superior, & qui à Deo præcipiendi potestatem legitime est consecutus.

Q V A R T A P E T I T I O.
P A N E M N O S T R V M Q V O T I -
d i a n u m d a n o b i s h o d i e.

Quare prius spiritualia bona, ac deinde temporalia petimus.

PRimò, quia quæ prioribus postulantur, sunt præstantiora, & bona ex se nature sue, sunt enim spiritualia ac perpetua, & eiusmodi propter quæ potissimum homo est à Deo creatus; ea quæ modo petimus, licet ab hominibus passim auidius desiderentur, & diligentius curentur, viliora tamen sunt, vtpotè corporalia, caduca, & non per se sed quæ ex parte, ad vitæ sustentationem sunt necessario, expetenda.

Secun-

Secundò, quia non meretur impetrare temporalia, nisi qui prius pro spiritualibus bonis fuit sollicitus. Igitur hic oramus nobis à Deo dari necessaria ad vitam tolerandam, & ad officium nostrum colendum utilia, ne vel pressi inopia, peccatis indulgeamus, vel nimia sollicitudine terrenorum, animum à cogitatione rerum diuinarum abducamus, vel nimis diuitijs elati, insolef- *Pro. 30.* camus, voluptatibusque dissoluamur.

Cæterum, quia hominum curæ, & quotidianæ sollicitudines, ferè non alio, quam ad temporalia bona consequenda diriguntur, ne prolixius minusque decenti oratione, pro hisce Deum obsecrarem, voluit Christus verba ipsa præscribere, quæ & modestia sua, & quia filij Dei sunt verba, maiorem vim haberent ad impetrandum, quam quæuis alia tametsi copiosa, & rhetorico artificio ad persuadendum de industria comparata.

P A N E M

Nomine panis quid intelligis?

OMnia quæ ad hominis sustentationem *Pro. 30.* requiruntur; quo modo petebat Salomon sibi *tantum tribui victui necessaria*, comprehendens sub victu etiam vestitum, domum, & reliquas vitæ commoditas.

H 3 *Quare*

Quare voluit Dominus à nobis peti non carnes, pisces, aut alios cibos, sed solum panem?

Primò, vt ex his terrenis nihil desideremus amplius, quam quod ad alendum corpus est necessarium.

Secundò, vt si præter panem, & necessariam sustentationem, aliquid detur, id omne cum magna gratiarum actione accipiamus, & in magni ac singularis beneficii loco reponamus, neque enim digni sumus pane illo quo vescimur.

Tertiò, vt imbecillitatem nostram profiteamur, qui ne panem quidem ipsum, nobis ad vitam necessarium, sine Deo parare possumus.

Quartò, vt Deo in rebus omnibus fidamus, qui tantam nostri curam gerit, vt non *Matth. 6.* maiora solum, sed minima quoque illa, vt panem & aquã, benignissimè liberalissimèque nobis largiri sit paratus.

N O S T R U M

Quid verbo illo (nostrum) indicatur?

Primò, Dei charitas, qui facit vt nostrum sit, quod suum erat; & malis filiis nullo titulo debebatur.

Secundò, vt vitæ necessaria nobis, iusto titulo paremus, ne aliena furto, malisq; artibus, inuadamus & vsurpemus: vt labore & ho-

& honesto lucro vitam propagemus, omnique malorum fontem otium fugiamus.

Tertiò, vt meminerimus cibos omnes, æqualiter omnibus hominibus, à Deo creatos; ne diuites sibi delicias deberi putent, pauperibus panem cibarium, & atrum.

Quartò, (nostrum,) id est, qui naturæ conueniat, ne illa vsurpemus, quæ nobis officiant, vt fungos ad cibum, vestes ad corporis valetudinem non rectè paratas.

QUOTIDIANVM

Cur non potius Paschalem panem, quam qui est in quotidiano vsu petimus?

Primò, vt non consecretur corporis delicias & superfluas commoditates, non auaritiæ, non opibus coaceruandis fludeamus; *1. Tim. 6.* sed *habentes alimenta, & quibus tegamur. his contenti simus.*

Secundò, vt fragilitatis nostræ memores, nō superbiamus; nisi enim quotidiano cibo vires repararemus, citò interiret vita nostra. In hoc etiam bestijs & plantis miseriore, quod hæ vilioribus vescantur, reddantque præstantia, poma, vinum, lac, lanam, &c. nos meliora consummamus, & præter inutilia stercore, nihil ex corpore demus.

H 4 DA

D A

*Quare petimus vt nobis det Pater cœ-
lestis panem?*

Discimus primò, ad humilitatem nos omnes esse mendicos Dei, seu diuites, seu pauperes, atque ad ianuam magni patris familias eleemosynam petere. Quapropter sicut absurdum est pauperem vnum, aduersus alterum superbum se præbere ob frustū panis, paulò maius sibi mendicanti datum; ita ridiculum est in conspectu Christi atque sanctorum, hominem mortalem insolenter se offerre, propter exiguam, quam præter ceteros, à summo rerum omnium Domino, portionem accepit.

Secundò, discimus nihil quicquam, nisi de manu Dominici accipere, hoc est, iustè, & ad Dei voluntatem, quia eius solius est *orbis terrarum & plenitudo eius*, mentitusq; est *Dæmon*, cum diceret : *Me sunt omnia, & cui volo, do ea.*

Lucæ. 4.

Tertiò, discimus comparisonem rerum ad viuendum necessariorum, plus à Deo, quam à nostris viribus & laboribus pendere; quia *nisi Dominus adificauerit domum, in vanum laborauerunt, qui adificant eam.* Itaque diligenter est ad Deum confugiendum, vt labores conatusq; nostros fortunare dignetur, vt conferuet nobis donata : *ne speremus in incerto di-*

Psal. 126.

1. Tim. 6.

to di-

to diuitiarum, sed in Deo uiuo, vt quæ sumpturi sumus, diuina sua benedictione sanctificet; denique siquid fortè occultæ iniustitiæ, quæ prætereat nos, in bonis nostris lateat, ipse misericordia sua abstergat, ne inde aliquod in capita nostra supplicium redundet.

N O B I S

Quare non vnusquisque sibi, sed nobis petimus dari panem?

Significatur primò, orationem non pro illo duntaxat, qui eã pronunciat, sed pro alijs quoque diuino auxilio indigentibus fieri.

Secundò, bona quæ nobis petimus, sic nobis petenda esse à Deo, vt non in nostram tantum utilitatem conuertamus, sed illis proximorum quoque necessitates subleuemus.

Tertiò, bonis ijs, quæ largitur Deus, non ad animæ detrimentum, sed ad eius salutem vtendum esse, neque grauanda corpora nostra crapula aut ebrietate, sed cibo potuque Luce. 21. cum gratiarum actione moderatè sumpto, ad obsequium Dei recreanda.

H 5 HO-

HODIE.

*Cur vult Deus vt pro præfenti tantum die res
ad necessarios vitæ & vsus pe-
tamus?*

Exod. 16. Primò, vt Deo discamus fidere, qui sicut olim Israelitico populo, quotidie de cælis manna demittebat, ita nobis quotidie paternè providebit.

Secundò, ad nimiam sollicitudinem futuri temporis deponendam, vt quieti Deo, sine anxietate seruiamus.

Luce. 12. Tertio, vt vitæ nostræ incertitudinem ob oculos habeamus. Hodie enim petimus, quia cras fortè hac petitione nõ erit opus, si (quod fieri potest) ex hac vita demigremus.

Collige fructum.

Vt spiritualement animæ cibum, quotidie petere & manducare admoneamur, quia nõ minus pro anima, quæ est potior pars nostra, atque pro corpore conuenit nos esse sollicitos.

Quis est spiritualis animæ cibus?

Matth. 4. Primò, Christus ipse à nobis viua fide susceptus, qui in animam sua gratia illapsus, eam interna quiete & pace conscientie continenter reficit: curanda est igitur pax conscientie perpetua, ne vlla ratione, per peccatum turbetur.

Secun-

Secundò, Verbum Dei lectum, vel auditum, vel interna inspiratione deuotè susceptum; quod est nobis curandum quotidie, ne vlla dies sine oratione meditatione que transeat; sed audiamus quotidie, quid in nobis loquatur Dominus.

Tertiò, sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, panis ille viuus è cælo delapsus, & *Ioan. 6.* hominum saluti admirabili Dei bonitate ac potentia consecratus, qui mirificè cum corpus, tum animã reficit, fouet, alit, sustentat; ac proinde quotidie spiritualiter, frequenter re ipsa, in sacramento accipiendus est.

ET DIMITTE NOBIS DEBITA
nostra, sicut & nos dimittimus
debitoribus nostris.

Quid sibi vult quinta petitio?

SEquentibus petitionibus rogamus à nobis tria malorum genera dimoueri, præterita, præsentia, & futura, & quinta quidem ista petitione conamur amoliri mala præterita, hoc est, peccata à nobis commissa, petimusque primò omnia peccata nobis gratis condonari, per Christi passionem; venialia quidem per hanc orationem, aliãque media, quibus illa pro sua misericordia & benignitate clementissimus DEVS, remittere solet, vt est asperio aquæ benedictæ, confessio, sacerdotalis benedictio: Mortalia verò, per
pceni-